

Sygn. akt I C 330/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Donata Nowocień-Pluta

Protokolant: Magdalena Szymczak

na rozprawie w dniu 27 marca 2014 roku

rozpoznał sprawę z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko J. F., S. T.

o zapłatę 1.807,13 zł

I. zasądza solidarnie od pozwanych J. F. i S. T. na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 1.807,13 zł (tysiąc osiemset siedem złotych 13/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 października 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 708 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 330/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) SA w W. wniosło przeciwko pozwany S. T. i J. F. powództwo w postępowaniu nakazowym o zapłatę solidarnie kwoty 1.807, 13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 października 2013 r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu.

Strona powodowa uzasadniła, że pozwani usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do budynku, położonego przy ulicy (...), za co zostali skazani prawomocnym wyrokiem karnym. W wyniku uszkodzenia okna, poszkodowani, J. i T. A. wystąpili do strony powodowej o likwidację szkody, której wysokość została ustalona na kwotę 1.807, 13 zł. Kwota ta została poszkodowanym wypłacona. Strona powodowa wezwała dwukrotnie pozwanych do zwrotu wypłaconej kwoty, jednak bezskutecznie.

Referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwani wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości, jako bezzasadnego oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwani podnieśli, że już w wyroku karnym zostali zobowiązani do naprawy szkody w terminie roku od uprawomocnienia się tego orzeczenia, który jeszcze nie upłynął.

Na rozprawie pozwani stwierdzili, że nie uiszcili na rzecz poszkodowanego J. A. kwoty 1.807, 13 zł tytułem naprawy wyrządzonej mu szkody.

W głosach końcowych pozwani oświadczyli, że nie powinni mieć zasądzonych odsetek, gdyż w wyroku karnym mają dalszy termin spełnienia świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani w wyroku z dnia 7 maja 2013 r. Sądu Rejonowego w Świdnicy zostali uznani za winnych tego, że działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wyważeniu skrzydła okiennego w domu jednorodzinnym, położonym w M. przy ulicy (...), stanowiącym własność J. A., dostali się do jego wnętrza, skąd usiłovali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia znajdującego się tam mienia, w wyniku tego działania dokonali zniszczenia mienia na kwotę 1.807, 13 zł. Pozwani zostali zobowiązani w tym wyroku do naprawienia szkody po 1/2 części poprzez zapłatę na rzecz J. A. kwot po 903, 60 zł w terminie roku od uprawomocnienia się wyroku karnego.

Dowód:

wyrok SR w Świdnicy k. 16.

Strona powodowa dnia 13 lutego 2013 r. zapłaciła na rzecz poszkodowanego J. A. kwotę 1.807, 13 zł w związku likwidacją szkody.

Dowód:

protokół szkody k. 17,

zgłoszenie k. 18 – 21,

wniosek polisa k. 22,

oszacowanie szkody k. 24 – 30,

przelew k. 32.

Strona powodowa wezwała pozwanych pismami z dnia 11 września 2013 r. do zwrotu wypłaconej poszkodowanym kwoty 1.807, 13 zł w terminie do 25 września 2013 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Pozwany J. F. otrzymał wezwanie dnia 17 września 2013 r., zaś pozwany S. T. – dnia 26 września 2013 r.

Dowód:

wezwania i dowody doręczeń k. 33 – 36.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dołączone do akt dokumenty, których strony nie kwestionowały.

Sąd zważył:

powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

W sprawie bezsporne było, że pozwani spowodowali szkodę na kwotę 1.807, 13 zł w mieniu poszkodowanego J. A., który był ubezpieczony u strony powodowej. Strona powodowa w lutym 2013 r. wypłaciła też poszkodowanemu kwotę 1.807, 13 zł tytułem naprawienia szkody.

Na mocy art. 828§1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Wobec tego, z chwilą zapłaty przez stronę powodową na rzecz poszkodowanego w dniu 13 lutego 2013 r. kwoty szkody, strona powodowa zyskała uprawnienie do zwrócenia się do pozwanych z żądaniem zwrotu wypłaconej kwoty.

Słusznie wskazuje strona powodowa, że w wyroku karnym został na pozwanych nałożony obowiązek naprawy szkody, ale nie na rzecz strony powodowej, a pokrzywdzonego. Termin wskazany w wyroku karnym do naprawy szkody jeszcze nie upłynął, jednakże pozwani nie mogą z tego faktu wywodzić, że stronie powodowej nie przysługuje dochodzona w pozwie kwota. Zauważyć należy, że obowiązek wskazany w wyroku karnym dotyczy innych stron i innej podstawy prawnej, niż występujące w niniejszej sprawie. Strona powodowa dochodzi zapłaty od pozwanych kwoty 1.807, 13 zł z tytułu regresu wobec naprawy szkody, wyrządzonej przez pozwanych osobie ubezpieczonej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku, przy czym na mocy art. 481§ kc zasądził od pozwanych na rzecz strony powodowej odsetki ustawowe od dnia 4 października 2013 r. do dnia zapłaty, gdyż niewątpliwie od tego dnia pozwani pozostawali w opóźnieniu w płatności, skoro otrzymali wezwania do zapłaty, odpowiednio, w dniu 17 września 2013 r. i 26 września 2013 r.

Na mocy art. 98§1 kpc Sąd zasądził od pozwanych, jako przegrywających sprawę w całości, na rzecz strony powodowej koszty procesu, odpowiadające opłacie od pozwu w kwocie 91 zł, wynagrodzeniu adwokackiemu w stawce minimalnej w wysokości 600 zł i opłacie od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.